

μασίαν Διδέλωρος, ὡς ἔχον δύο δελφῶς (μήτρας).

Τὸ δεύτερον ἐξιδιάζον χαρακτηριστικὸν τῆς Διδέλφου εἶναι ὅτι, τόσον τὸ ἄρσεν, ὅσον καὶ τὸ θῆλυ, ἔχουσιν ἀμφότερα τοὺς ἀντίχειρας τῶν ὀπισθίων αὐτῶν ποδῶν ἰκανῶς χωρισμένους ἀπὸ τοὺς λοιποὺς δακτύλους, καὶ χωρὶς ὄνυχας, ἐνῶ οἱ λοιποὶ αὐτῶν δάκτυλοι εἶναι ἠνωμένοι, καὶ ἔχουσιν ἀγκιστρῶδες ὄνυχας.

Αἱ Διδέλφου ἔχουσι τὴν κεφαλὴν μακρυλὴν, κωνικὴν καὶ ἀπολήγουσαν εἰς ῥύγχος ὀξὺ, ἐπὶ τοῦ ὀπαιοῦ εὐρίσκονται αἱ δύο ὀπαὶ τῶν ῥωθίων τοῦ ζώου, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μᾶλλον μικροὺς καὶ εἰς θέσιν πλαγίαν, μύστακας δὲ μακροτάτους, καὶ ἐπὶ τῶν δύο γνάθων πεντήκοντα ὀδόντας, 26 ἐπὶ τοῦ ἄνω, καὶ 24 ἐπὶ τοῦ κάτω, τὸ δὲ μέγεθος τοῦ σώματος αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὸ τῆς οἰκιακῆς γαλήης.

Οἱ φυσιολόγοι εὐρίσκονται εἰς ὅλως ἀντιθέτους γνώμας περὶ τοῦ ῥηθέντος θυλακίου τῆς Διδέλφου· διότι οἱ μὲν διίσχυρίζονται, ὅτι τὸ θυλάκιον τοῦτο συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς ἐσωτερικῆς μήτρας τοῦ ζώου διὰ τινος ὀπῆς, δι' ἧς, κατερχόμενα τὰ ὡὰ ἀπὸ τῆν ἐσωτερικὴν μήτραν εἰς τὸ θυλάκιον τοῦτο, ἐπώζονται εἰς αὐτὸ ὡς εἰς δευτέραν μήτραν· ἄλλοι δὲ διηγοῦνται, ὅτι ἡ Διδέλφος γεννᾷ ἀριθμὸν τινα ἀμόρφων κυματίων μικρῶν, ὡς τὰ ῥιβίνθια, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπαιῶν δὲν διακρίνεται κανὲν ἄλλο μέλος τοῦ σώματος, εἰμῆ μόνον τὸ ἀνοιγμα τοῦ στόματος· τὰ δὲ ἔμβρυα ταῦτα, θέτουσα ἡ μήτηρ αὐτῶν εἰς τὸ ῥηθὲν θυλάκιον, τελειοποιεῖ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν· καὶ ἄλλοι τέλος πάντων λέγουσιν, ὅτι οὔτε τὸ θυλάκιον τοῦτο ἔχει τινὰ συγκοινωνίαν μετὰ τῆς ἐσωτερικῆς μήτρας τοῦ ζώου, οὔτε τὰ ἔμβρυα τῆς Διδέλφου κυοφοροῦνται ἐντὸς αὐτοῦ κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, ἀλλ' ὅτι ἡ Διδέλφος γεννᾷ καὶ τρέφει τὰ νεογνά αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τετράποδα ζῶα, τὸ δὲ ῥηθὲν θυλάκιον χρησιμεύει μόνον διὰ νὰ θέτῃ τὰ νεογνά αὐτῆς καὶ νὰ φεύγῃ, ὅταν κταδιώκηται· Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη ἡ περὶ τούτου ἐξήγησις, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι γενικῶς ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς, καὶ ἰδιαίτερος ἡ κατασκευὴ τῶν γεννητικῶν μορίων τῶν Διδέλφων εἶναι ὅλως παράδοξος, καὶ διαφέρουσα κατὰ πάντα τῆς τῶν λοιπῶν τετραπόδων.

Πολλοὶ συγγραφεῖς διίσχυρίζονται, ὅτι τὰ νεογνά

μένουσιν ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος θυλακίου ὑπὲρ τὸν ἕνα μῆνα, προσηρημένα ἐπὶ τῶν ἔνδον τούτου μαστῶν τοῦ ζώου, καὶ ὅτι δύνηται τις, ἀνοίγων τὸ ἐμπεριέχον αὐτὰ θυλάκιον, νὰ θεωρήτῃ αὐτὰ, νὰ ἀριθμήτῃ καὶ νὰ ἐγγίξῃ μάλιστα, χωρὶς νὰ προξενήτῃ εἰς αὐτὰ καμμίαν βλάβην.

Ἐκ μόνης τῆς ὀφείας τῆς Διδέλφου, λέγει ὁ Βυφφὼν, εἶναι εὐκόλον νὰ παρατηρήσῃ τις, ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο ἕνεκα τῆς δυσαναλογίας τῶν ποδῶν αὐτοῦ εἶναι πολὺ θραδύπου, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ συλλάβῃ αὐτὸ περιπατῶν διὰ συνήλων βηματίων· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἀναβαίνει τὰ δένδρα μετὰ μεγάλης ταχύτητος, κρύπτεται ὑπὸ τὰ φύλλα αὐτῶν διὰ νὰ ἐνεδρεύσῃ καὶ συλλάβῃ τὰ πτηνά, ἢ κρεμάται ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτῶν ἐκ τῆς οὐραῖς, τὴν ὁποίαν, εὐκαμπτον οὔσαν, περιτυλίσσει ὅπως θέλῃ μετὰ μεγάλης εὐκολίας, πολλάκις δὲ μένει κρεμάμενον δύο καὶ τρεῖς ὥρας ἔχον τὴν κεφαλὴν κάτω καὶ περιμένον τὴν λείαν αὐτοῦ.

Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι σαρκοβόρον καὶ, εἰσερχόμενον πολλάκις εἰς τὰς οἰκίας, πνίγει τὰ οἰκιακὰ πτηνά· ἐξημερόνεται ὁμως πολλὰ εὐκόλως, ἀλλ' ἀποκαθίσταται ῥάθυμον καὶ ὀκνηρόν.

Τόπος τῆς γεννήσεως τῶν Διδέλφων εἶναι ἡ Ἀρκτῶα Ἀμερικὴ· μολονότι δὲ τὸ δέρμα αὐτῶν ἐκβάλλει δυσώδη ἀποφοράν, ἀλλὰ βεβαίως, ὅτι ἡ σὰρξ αὐτῶν εἶναι φαγώσιμος, καὶ ὅτι οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς εὐχαριστοῦνται νὰ τρέφονται μᾶλλον ἀπ' αὐτῆν, ἢ ἀπὸ ἄλλων ζῶων κρέατα.

Ἡ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΖΩΗ.

Παρελθὸν μὲν δὲν ὑπάρχει, ἐπειδ' εἶναι περασμένον, ὁ δὲ νοῦς διὰ τῆς μνήμης τὴν ἰδέαν του φυλάττει. Δὲν ὑπάρχει οὐδὲ μέλλον, καθὸ μὴ τετελεσμένον. Ἡ Ἐλπίς δὲ ὡς τὸ θέλει τὸ φαντάζεται, τὸ πλάττει.

Μόνον τὸ παρὸν ὑπάρχει, ἀλλὰ ὡς διερχομένη, ἀστραπὴ, εὐθὺς ἐκλείπει ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐπίσης. Τὶ λοιπὸν εἶν' ἡ ζωὴ μας ἀκροῦθός θεωρουμένη; μιὰ στιγμὴ συνδεδεμένη μετ' ἐλπίδας καὶ ἀγαπησίας! (ὑπὸ τῆς Κυρίας Θ. Ι. Π.)

Εὐχερῶς μὲν πείθεται ὁ ἀπλοῦς καὶ ἀμαθής· εὐχερῆστερον δὲ ὁ εὐμαθής καὶ πολυμαθής· τὸν δὲ ὀλιγομαθῆ καὶ δοκησίφορον, οὐδ' αὐτὸς ὁ πάνσοφος Βραχμαῖς καταπεῖσαι δύναται.

(Βατριχαρῆ Βασίλ. Ἰνδῶν μετὰφρ. Δ. Γαλανοῦ).